

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Slidrecht-Centrum; J. van Heteren, Slidrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720-73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kon trakt korting.

MEDITATIE

Het tarwegraan

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt en sterft, zo blijft het alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.

Johannes 12 : 24

Door het lijden tot de heerlijkheid. In deze éne zin wordt ons de weg getekend, die David moest gaan. Gezalfd tot koning over Israël zal hij komen van de kudde tot de kroon. De Heere Zelf, Die hem Zijn Geest gegeven heeft, staat daarvoor in en zal hem ook zeker brengen tot het ogenblik, dat het koningschap werkelijkheid is.

Nichter die kroon ontvangt hij niet dan langs de weg van de lijdensschool. Haat van Saul, vervolgingen, omzwervingen worden zijn deel. Afbraak van eigen ik en eigen wegen moet hij telkens ervaren. 't Is, opdat David zal weten, dat hij de kroon alleen van de Heere ontvangt, uit vrije genade.

In de lijdensweken gaat het om de lijdende Christus. David is door de Geest des Heeren gesteld op de weg naar Christus, maar vertoont ook in zijn weg het beeld van Christus. Voor de Christus geldt het in geheel enige en bijzondere zin, dat Zijn weg als Borg gaat door het lijden naar de heerlijkheid. Ja, door het sterven naar de heerlijkheid. En alleen uit Hem gaan al de Zijnen dit beeld vertonen. Niet om ook maar iets te verdienen. Hoe zou het kunnen! Maar om langs de weg van een stervend leven de verdienste van de Borgtocht in hun hart en leven uitgewerkt te krijgen. Om juist zichzelf te verliezen en alleen in genade te eindigen.

Allereerst dus Jezus Zelf moet als Borg de stervensweg gaan. Hij is het tarwegraan, dat in de aarde valt en alleen stervend vrucht voortbrengt.

Eenvoudiger beeld kan de hoogste Profeet en Leraar bijna niet gebruiken. Een beeld, dat niet alleen in Palestina bekend is, maar ook bij ons. In die betrekkelijk kleine graankorrel schuilt het leven. Immers de kleine levenskiem is er in verborgen. Die kiem is het beginsel, waaruit de halm zal groeien. Die korrel is uit de halm gedorst en ergens op een hoop of in een zak terecht gekomen. Blijft die korrel op een plaats ergens in de schuur, dan verandert deze niet. Zo voor het oog in de normale omstandigheden blijft hij hard graan. De levenskiem blijft verborgen. Zelfs gaat de kiemkracht door de tijd heen steeds minder worden. Het graan moet de dood in. De zaaier moet het uitzaaien in de grond, waar het gaat sterven. Zonder dat stervensproces blijft de korrel „alleen”, zonder vrucht.

Christus moet sterven om vrucht te ontvangen. In Hem ligt het leven. Hij is leven uit leven. En nu kan dat leven geen vrucht dragen als Hij niet sterft in plaats van een verloren volk. Dat volk heeft God de rug toegekeerd en moedwillig de band met God verbroken. De eeuwige dood is verdiend. Overgegeven aan een verlorenheid zonder uitzicht.

Wat een wonder nu! Hij gaat de stervensweg op. Gelukkig stelt Hij Zich onder de wet van het tarwegraan. Niet één met God verzoend, nooit één

in de hemelse zaligheid, als Christus niet gewillig geweest was om deze wet te vervullen. Is het al een wonder voor u geworden? Dat wordt het voor mensen, die hun schuld voor God ontdekt hebben door de Heilige Geest. Die zelf de dood verdiend, deze Borg nodig kregen.

De stervenswet van de tarwekorrel is toch ook weer de levenswet. Immers als die korrel is uitgestrooid in de grond, dan gebeurt er, onzichtbaar voor ons oog in die donkere aarde wat met dit graan. Die korrel neemt vocht op en sterft. In grond met voldoende vocht kan dit nu genmaal niet anders. Maar wonderlijk.... het sterven wordt het leven. Nu gaat de kiem overwinnen, uitgroeien: wortelen naar beneden, terwijl naar boven het licht gezocht wordt, totdat het groene plantje zich boven de grond gaat vertonen. Straks komt de vrucht: de halm, de aar, het volle koren in de aar.

Sommigen Grieken zijn op dit ogenblik gekomen naar Jeruzalem om op het feest te aanbidden. Wie zij verder zijn is niet van het eerste belang. Zij begeren Jezus te zien. En nu ziet de Zoon van God de vrucht, die Hij langs de weg van het sterven verkrijgt. Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien. Nu komen de eerstelingen uit de heidenen, maar Hij krijgt een schare, die niemand tellen kan. Uit alle volken, uit al de heidenen. Die schare heeft Hij van eeuwigheid af gekend. De gegebenen des Vaders, uit vrijmachtig Welbehagen verkoren, behoren erbij. Voor hen is Hij gekomen om ze uit de dood en doem te trekken en Zijn offers te brengen tot in de dood. Door Zijn sterven vrucht. Hij zal ze allen tot Zich trekken. Hij laat Zijn verdienste verkondigen om bekend te maken, dat door Zijn dood het leven verkregen kan worden.

Maar dat leven gaat altijd de stervensweg. Christus als het Hoofd die weg, maar nu Zijn lidmaten uit Hem. Er is voor hen geen sterven leven. Maar ook geen leven zonder sterven. Door de Heilige Geest wordt deze wet in hen uitgewerkt. Die Geest schenkt het leven in de dood door het wonder van Zijn werk. Maar dan gaat het de weg der ontdekking. Hulpbehoevend en arm worden ze in die weg. Met een schuldverslagen hart leren ze om God zuchten. En er is een groot verschil tussen die zó sterft dan die maar eens een ogenblik aangeraakt schijnt te zijn. Bij dit sterven worden er uitgangen naar God geboren, bij een ontroering enz. van een ogenblik niet.

En die stervensweg gaat door. De ware lidmaten willen er niet aan! Ze zijn ertegen naar het vlees. En toch.... het gaat om het leven, om het leven in en uit Christus. Dat wordt geopenbaard langs deze weg en in hun hart gekend. Om alleen door het geloof in de verdienste van deze Borg het leven te zoeken en te ervaren. Wat erg dan als wij blijven leven zonder te sterven.

Dan moeten al degenen, die buiten zichzelf het leven in Christus leren zoeken, het beeld van Hem ook in deze stervensweg vertonen in hun leven. Sommigen op een bijzondere wijze en daardoor tot vrucht gesteld door Gods genade. Maar ieder van Gods beminden moet sterven aan eigen „ik”, aan de zonde, aan eigen dwaasheid, aan eigen wegen. Om het hunne te verliezen en het hemelse te betrachten.

Verlang maar nooit naar een bijzondere ster-

VAN DE ADMINISTRATIE

Ter overweging — De laatste tijd ontvingen wij van enkele hoogbejaarde abonnees bericht dat zij hun abonnement tot hun spijt moesten beëindigen, omdat het lezen voor hen onmogelijk was geworden. Deze reden is zeer begrijpelijk. Aan hen moest ik denken toen de post mij een brief bezorgde van de oudste abonnee (100 jaar) van ons blad, geschreven door haar huisgenote. Deze schreef: Hoewel zij zelf niet meer in staat is te lezen, lezen wij de inhoud van „Bewaar het Pand” heel langzaam voor, wat zij nog goed volgen kan. Aan deze regels dacht ik om het door te geven ter overweging aan hen, die zelf niet meer lezen kunnen. Wellicht is er iemand die het U dan kan voorlezen; daar de Heere het eenvoudigste kan en wil gebruiken tot onderwijs voor het zieleleven, wat mij tevens bleek uit de genoemde brief. Die brief heeft mij verkwikt, waarom ik het niet kon nalaten dit met enkele woorden te vermelden. Voorts is het mij tot blijdschap weer een groot bedrag aan giften en overbetalingen te hebben ontvangen n.l. f 770,-; als steeds onze dank daarvoor. 7 nieuwe abonnees konden wij weer noteren, waarbij een abonnement was dat als een verjaarscadeautje werd geschonken; hartelijk dank voor dit idee, om daardoor „Bewaar het Pand” meer bekendheid te geven. Goed voorgaan doet goed volgen. Wij blijven uit-zien!

Adm. adres „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74 te Alphen aan den Rijn. Giro 70.43.50.

v. d. L.

vensweg. God geeft een ieder van de Zijnen er wat van mee. Menigmaal zien ze meer op het sterven dan op het leven. Vrezen ze, dat de vrucht uit zal blijven. En toch.... zij zullen niet binnen gaan zonder vrucht. Niet als loze aren, maar vol naar de mate van Goddelijke vrijmacht. Want hun vrucht is uit Hem gevonden, Die Zijn Borgziel gegeven heeft tot een schuldoffer.

D. Slagboom.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

2.

Paulus staat na het uitspreken van de apostolische zegen met de gemeenten van Galatië voor het aangezicht des Heeren. Onder de majesteit van Gods hoogheid en heiligheid roept hij de gemeenten tot verantwoording, aangaande de berichten inzake de smaadheid die het Evangelie van Christus is aangedaan.

Het Evangelie was door de Galaten aangenomen als uit de hand des Heeren. Daarvan was belijdenis afgelegd bij de bediening van de Heilige Doop. Zodat door de kracht van het Evangelie vele gemeenten in die gewesten gesticht konden worden.

„Ik verwonder mij”, zegt Paulus, „dat gij zo haast, wijkende van degene die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie.”

Vanwege het gewicht der zaak is de apostel er door getroffen in zijn hart, hij zit in verwondering ter neder. Want de naam des Heeren wordt er door onteerd, zodat de zegen van het Evangelie gemist wordt.

Men spreekt van een ander Evangelie, en dat kan niet. Het Evangelie van Christus is het enige en het ware Evangelie. Maar dat is wel te veranderen maar dan is het Evangelie geen Evangelie meer. Het is niet te zeggen hoeveel veranderingen in het Evangelie worden aangebracht vanuit het menselijk denken. Het Evangelie dat niet is naar de mens, moet zo lang veranderd

worden totdat de mens zijn leven er bij kan behouden. En wie denkt dat hij zich aan dat kwaad niet schuldig maakt, is met blindheid geslagen. Het godsdienstig denken vanuit de mens doet niet anders. Wij houden ons met deze rechtzinnigheid op de been. Er wordt op de wereld met niet één zaak zoveel geknoeid als wel met het Evangelie van Christus. Het is de aard van onze eigengerechtigheid het Evangelie te verdraaien. Daardoor wordt de reine hemelleer zo gebonden dat er niet de minste levenskracht meer in is. En zo staan wij vanuit het beginsel van eigengerechtigheid tegenover het Evangelie van Christus, dat alleen door Zijn Geest geheiligd kan worden aan ons hart. In de toepassing van het Evangelie aan het hart, vat de Heere onze rechterhand om ons te leiden in het rechte spoor, om Hem te mogen ontmoeten in het heiligdom van Zijn eeuwig Evangelie. En daarin is het keerpunt naar het geestelijk en gelovig denken tot eer van de Heere.

Het wordt een zoeken in het Boek des Heeren om steeds meer kennis te mogen bekomen van het Evangelie, dat uit Gods ondoorgrondelijke wijsheid is voortgekomen. En van daar uit komt de Heere met Zijn Evangelie tot ons om ons hart door de reuk van het hemels heiligdom in vernieuwing des gemoeds, om te beproeven welke de goede en welbehagelijke en volmaakte wil Gods zij.

De Schrift wekt ons op tot het volharden in het geloof, opdat het Evangelie van Christus ons steeds meer dierbaar zou worden om het anderen te verkondigen opdat zij er door behouden zouden worden.

Hierom ijvert Paulus voor de zuivere verkondiging van het Evangelie, met deze vermaning: „Doch al ware het ook dat wij, of een engel uit de hemel, u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.”

De mens maakt zich inzonderheid de vervloeking waardig, als de door God verordene Evangelieprediking door hem vervalst wordt. Die vervloeking ligt in de aard der zaak opgesloten.

Het kan niet anders, daar blijft voor dezulken geen zegen meer over, wat ook met dit woord bevestigd wordt: „Gelijk wij tevoren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien er iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.”

Hiermede wijst Paulus ons op de grote verantwoordelijkheid die rust op de predikers van het Evangelie. Het is geen geringe zaak de levende Christus te verdringen en te versmaden door de hoorders op te bouwen in hetgeen niet houdbaar is voor de eeuwigheid.

Zoekt men mensen te behagen, dan predikt men een Evangelie naar de mens. Daarin wordt de waarachtige bekering als vrucht van de levendmaking gemist. In het Evangelie is het Jezus Christus en Dien gekruist, opdat de oude mens vanuit Hem gekruist, gedood en begraven zou worden. Om zo in de levende Christus op te wassen tot Zijn eer.

Hier staat Paulus met de Galaten in het gericht voor Gods aangezicht met de vraag: „Predik ik nu de mensen of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus.”

Niet alleen de Heere, doch ook de hoorders zullen in de grote dag des gericht oordelen over de predikers van het Evangelie. En wee onzer, zo het volle Evangelie niet door ons wordt verkondigd aan zondaren die nog vervreemd zijn van het leven der genade. Hebben de onbekeerden niet de grootste nood? En van Godswege zijn wij het verplicht tot dezulken te komen met de lokstem van het Evangelie, opdat hun harten er door zouden ingenomen worden onder de bearbeiding van de Heilige Geest. Het dierbare Evangelie is het zaad der wedergeboorte. De Heere Jezus sprak op aarde tot deze mensen met ontferming. Ja, wenende heeft Hij het Evangelie verkondigd. Galaten 1:6-10.

Kok.

DS. P. SNEEP

Het afscheid van Ds. Sneep van zijn gemeente Alphen aan den Rijn zal D.V. niet plaatsvinden op zondag 10, maar op dinsdag 12 maart a.s. Zo is nader bepaald. De dienst zal aanvangen 19.30 uur.

De bevestiging en intrede te Driebergen D.V. op donderdag 21 maart a.s. zullen vermoedelijk ge-

schied in het kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk.

B.

Naar de katechisatie

150.

DE WET DES HEEREN

Het vijfde gebod (5)

Het vijfde gebod over het gezag vraagt dus gehoorzame onderwerping en eerbiediging van het gezag, waarmede de Heere de ouders bekleed heeft en allen, die over ons gesteld zijn, waaronder begrepen ligt het gezag dat de kerk draagt door de bediening van de sleutelmacht en het gezag, dat de overheid heeft.

Wat betreft het gezag, waarmede de KERK bekleed is, d.i. dus de bediening van de sleutelmacht, hebben wij besproken de 1e sleutel: de verkondiging van het Evangelie, waardoor het Koninkrijk der hemelen wordt ONTsloten of TOEgesloten.

Nu iets over de hantering van de TWEEDE sleutel: de christelijke ban of uitsluiting uit de gemeente, welke tevens is de uitsluiting uit het Koninkrijk der hemelen. Dat is dus een zeer en hoogst ernstige zaak!

Het gaat dus over de kerkelijke tucht.

Nu dienen we hierbij ter dege in het oog te houden en te beseffen, dat de toepassing van de kerkelijke tucht niet een „dwingend”, maar een DIENEND karakter draagt. Het doel van de tucht is toch het BEHOUD van de zondaar en dus niet om maar de persoon zonder meer aan de kant te zetten, om hem kwijt te zijn, al zijn er figuren in het kerkelijk leven, die vreselijk lastig zijn door hun ondeugdelijke critiek steeds en hun „ondergrondse” activiteiten tot grote schade betreffende het welzijn van de gemeente, die nog bij Schrift en belijdenis wenst te leven en wil blijven bij de oude paden der waarheid. We bedoelen niet in de zin van een sleurgodsdienst, maar in de zin van oprechte beleving van het bewandelen van die oude paden.

De TOEPASSING van de tucht dient te zijn overeenkomstig wat de Heilige Schrift voorhoudt. En daarbij gaat het om het broederlijk, gedurig vermaan. De daadwerkelijke uitoefening van de tucht is een lange weg, welke zeer moeilijk is te gaan door een kerkeraad. Maar Gods Woord eist het.

De tucht betreft „leer” en „leven”, zij gaat over „verborgen” en „openbare” zonden.

Onder „verborgen” zonden worden verstaan, zonden, welke nog geen openbaar karakter dragen en ergernis in de gemeente verwekken. Iemand, die van een ander weet, dat dit een „verborgen” zonde aan de hand houdt, mag niet zo maar direct naar een kerkeraad toestappen om die persoon aan te klagen. Men moet dan EERST volgens Mattheus 18:15-18 te werk gaan. Dat is dus eerst met de bewuste persoon persoonlijk in vertrouwen spreken en hem op broederlijke wijze vermanen. Geeft hij geen gehoor aan het vermaan, dan moet men een tweede persoon als getuige meenemen en die betrokken persoon nogmaals vermanen en wanneer ook dit vermaan niet helpt, dan dient men de kerkeraad ervan in kennis te stellen, die dan verder zal handelen.

Het is lang niet overbodig op deze gang der tucht te wijzen naar Mattheus 18, want daar ont-

het nog al eens aan.

Uit de aard der zaak blijve de behandeling van tuchtgevallen binnen de muren van de kerkeraadskamer.

Vóórdat de trappen van censuur in werking treden, gaat een zogenaamde „stille” censuur vooraf. Deze is ontrading van het gebruik van de sacramenten. Bij hardnekkig verwerpen van het vermaan van de kerkeraad, zal deze moeten overgaan tot „afhouding” van het H. Avondmaal des Heeren. Wanneer men evenwel, ondanks alle vermaningen, toch doorgaat met zijn zonde, zullen de drie officiële trappen van de ban moeten worden gevolgd. De eerste is de bekendmaking aan de gemeente van de „halstarrigheid van de zondaar” (art. 77 D.O.K.) met de door hem bedreven zonde. De naam van de zondaar zal nog niet genoemd worden. De bedoeling van deze bekendmaking is, dat de gemeente voor hem zal bidden, dat hij tot inkeer en berouw mag komen. Voordat echter na herhaalde vermaningen tot de TWEEDE trap wordt overgegaan, zal eerst het advies van de classis

moeten gevraagd worden. Daarna zal de van de overtreder aan de gemeente moeten worden bekendgemaakt met oproeping tot gebed en smeking om het behoud van hem. Blijft men halstarrig doorgaan met zijn zonde, dan moet de DERDE trap plaats hebben, dat is de openbare afsnijding of uitsluiting van de gemeenschap der kerk met het daartoe gebruikelijke formulier van afsnijding. Een ontzaggelijk ernstig feit. Want daarmede wordt men ook buiten het koninkrijk der hemelen gesloten, volgens Schrift en belijdenis. Zie Zondag 31. Zijn daarmede echter de vermaningen ook ten einde? Moet zo iemand dan totaal worden losgelaten en overgegeven? Neen. Dan zal toch bewogen vermaan op zijn plaats zijn. Of dit in de praktijk geschiedt, is een andere vraag.

Is bij deze uitsluiting of afsnijding de ingang in het koninkrijk der hemelen voor goed uitgesloten? O neen. Berouw en bekering is nog mogelijk, zolang het nog is het heden der genade. Wanneer men tot berouw en bekering mag komen door bewerking van de Heilige Geest, zal de betrokken persoon weer opgenomen worden in de gemeente met belijdenis volgens het bestaande formulier.

In de praktijk heeft een afsnijding niet zoveel plaats. Meestal zegt men dan zelf zijn lidmaatschap op.

Uit het hier genoemde over de christelijke ban blijkt wel ernstig, welk een groot onderscheiden voorrecht het is om bewaard te worden voor de uitbreking van het zondekwaad. Nooit mag men laag op zulke gevallen neerzien. „Wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle” zegt Gods Woord. In ons aller hart ligt het zondebederf, ja, alle zaden der boosheid. En wij zullen daaraan ontdekt moeten worden en er zal waarachtige bekering des harten moeten plaats hebben, zal het wel zijn voor de eeuwigheid. Dat we de oprechte belijdenis mochten leren, voor het eerst of bij vernieuwing:

„'k Bekend' o Heer, aan U oprecht
mijn zonden;
'k Verborg geen kwaad, dat in mij werd
gevonden,
Maar ik beleed, na ernstig overleg
Mijn boze daân; Gij naamt die
gunstig weg.
Dies zal tot U een ieder van de vromen
In vindenstijd, met ootmoed smekend
komen.
Een zee van ramp moog' met haar
golven slaan.
Hoe hoog zij ga, zij raakt hem zelfs
niet aan.”
v. L.

E.

Ontmoetingsdag

TE SLIEDRECHT - CENTRUM

D.V. zaterdag 20 april aanstaande

We herinneren nog even aan deze dag:

MORGENSAMENKOMST, aanvang half 11:

Opening: Ds. G. Blom;
Spreker: Ds. D. Slagboom;
Sluiting: Ds. R. Kok.
Pauze.

MIDDAGSAMENKOMST, aanvang 2 uur:

Opening: Ds. P. van Zonneveld;
Spreker: Ds. H. C. van der Ent;
Onderwerp: Want de krijg is des Heeren;
Sluiting: Ds. M. C. Tanis.

Beleidsroute voor de bezoekers per trein:

Wie komt van de richting Middelburg, Amsterdam, Den Haag of Rotterdam moet in Dordrecht de trein nemen van 9.52 uur (richting Gorinchem). Aankomst Sliedrecht 10.01 uur.

Wie van het Noorden of Oosten komt, moet in Utrecht overstappen. Daar moet men de trein nemen van 8.50 uur naar Geldermalsen. Aankomst Geldermalsen 9.12 uur. Daar moet men weer overstappen en de trein nemen richting Dordrecht. Vertrektijd 9.19 uur. Aankomst Sliedrecht 10.01 uur.

Zoals al werd medegedeeld zal D.V. gezorgd worden voor bussen om de treinreizigers naar het kerkgebouw te vervoeren en na afloop van de middagsamenkomst naar het station terug te brengen.

Nu de benzine-distributie tot het verleden behoort is het vervoersprobleem opgelost. We verwachten vele bezoekers uit alle richtingen.

De 20e april nadert. Daarom is het van belang

om niet langer te wachten met het nemen van voorbereidende maatregelen.

De Heere moge ons samen een goede dag geven tot versterking van de banden, die ons binden.

B.

Woord en Daad, INDIA land van tranen

In een voorgaand nr. van ons blad maakten we melding van de Reformatorische Hulpactie „Woord en Daad” en van het boek van Ds. H. J. Hegger: India land van tranen.

Verskillende bladen hebben deze hulpactie geïntroduceerd, naar we menen terecht, omdat er grote nood is in de wereld in geestelijk en stofelijk opzicht en deze actie iets wil bijdragen tot leniging van die nood.

Het blijkt, dat Woord en Daad niet op aller instemming kan rekenen. Ds. B. van Smeden schreef in „Om Sions Wil”, orgaan van de classis Amersfoort — zie nr. 1, 27e jaargang van 11 januari 1974 — in afwijzende zin. We zouden daar uiteraard niet op ingaan, wanneer het alleen ging om Woord en Daad. Deze actie moet in staat worden geacht zichzelf te verdedigen en zal dat ook wel doen, wanneer zij dat nodig acht. Dat we er toch aandacht aan besteden is, omdat genoemde predikant in zijn bijdrage ook een steen werpt op ons blad. We mogen onze lezers niet onthouden, wat hij schrijft. Dat laten we hier volgen:

„Verblijvend was op zondag 23 december de opbrengst van de kollekte voor de actie Zend Hulp; ruim vierduizend gulden. Moge Gods zegen deze opbrengst omzetten in heerlijke vruchten voor Zijn Koninkrijk! Zending en hulpverlening, verkondiging in woord en daad, behoren bij elkaar. En daarin zijn wij werkelijk op een kerkelijke manier bezig. Deputaten mogen voortgaan dit soort acties te herhalen!

Het bevreemdt mij daarom enigszins dat, nu nauwelijks deze kerkelijke actie is afgesloten, in onze kerkelijke bladen een andere actie, de Reformatorische Hulpactie „Woord en Daad” wordt geannonceerd. Deze actie zegt aan de christ-gevolgen in Nederland een adres te willen bieden voor schriftuurlijke hulpverlening. Zij wil een tegenstander zijn van interkerkelijke hulpacties met oecumenische en humanistische uitgangspunten. In het bestuur zitten leden van de Herv. Kerk, Geref. Gemeenten en onze kerken; in het comité van aanbeveling ook van de Vrijgemaakte Gereformeerden. Het merkwaardige is dat niemand van onze deputaten voor zending en hulpverlening hierbij wordt genoemd. Met alle begrip voor het bovenomschreven doel vragen we ons af of juist nu Zend Hulp zo prachtig slaagde, wij als Chr. geref. kerken behoefte hebben aan deze actie. We hebben immers een adres, waar we weten dat schriftuurlijke prediking en hulpverlening samen gaan. Deze actie, op dit moment, maakt de indruk van een concurrentie-achtig „ook een graantje willen meepikken”.

De beste waarborg tegen een vals oecumenisme is gezonde kerkelijke samenwerking. Dat we die blijken te hebben, is een vreugde. Het is ook jammer dat nog net in 1973 ons kerkverband in discrediet moest worden gebracht. Nu zijn we dat wel gewend. Het blad „Bewaar het Pand” kan er behoorlijk aan mee doen. Maar dat ons eigen kerkelijk orgaan „De Wekker” nu ook in dit orkest z’n partij gaat meeblazen, is ons wel wat te gortig. We lezen in het nummer van 21 december een artikel van ds. J. H. Velema waarin hij schrijft: „Het lijkt me toe dat we op deze korte baan goed zullen moeten weten wat we als kerken gaan doen: positief, overtuigd en bewust christelijk gereformeerd zijn, dat naar Schrift en Belijdenis leven, of ons laten leiden door een algemene vage bovenkerkelijkheid, tengevolge waarvan het confessioneel gehalte van de kerk in de mist verdwijnt. Tot zover accoord, al is die korte baan een beetje vreemd. Maar dan komt het: „Het gevaar van deze laatste ontwikkeling is hier en daar concreet aanwezig”. Met andere woorden: er zijn chr. geref. kerken die gevaar lopen niet meer positief, overtuigd en bewust chr. geref. te zijn binnen korte tijd! Al voorzitter van een kerkeraad die tot dusver aan vertrekkende leden een attestatie meegaf voor elke andere chr. geref. kerk, omdat hij deze als goed chr. geref. aanvaardde, en die elke binnenkomende attestatie van welke

chr. geref. kerk ook als betrouwbaar aanvaardde, wil ik ds. Velema vragen: in welke kerk is het genoemde gevaar concreet? Kunnen we volgens ons eigen kerkelijk orgaan elkaar als kerken niet meer vertrouwen? Noem dan man en paard. vóór de leden van de kerk er de dupe van worden. In hetzelfde artikel lezen we van dezelfde auteur: „Er zijn symptomen die ons doen vrezen dat we als kerken hoe langer hoe verder uit elkaar groeien”. Het komt me voor dat het eerstgenoemde citaat zal helpen die vrees waar te maken! Zo moet het niet! ’t Is goed dat er wachters op Sions muren staan. Maar hun alarm moet duidelijk en terzake zijn!”

Tot zover Ds. Van Smeden. Het feit, dat hij zo schrijft, zegt al, dat hij in principe afwijzend staat tegenover ons streven. Dat moest eigenlijk niet mogelijk zijn. We zoeken toch niet anders dan de handhaving van de oude gereformeerde beginselen te bevorderen. Als er eenheid in ons kerkelijk leven zou wezen dan zou deze alleen op deze grondslag gevonden kunnen worden. Steeds meer blijkt, dat die eenheid er niet is. Het is camouflage en oneerlijk, wanneer we dat niet willen erkennen. Een kerkelijke eenheid wil niet zeggen, dat er geestelijke eenheid is. Ideaal gezien moest dit anders zijn. Dan moest er in de kerkelijke instituten werkelijk sprake zijn van gemeenschap der heiligen. Die is er echter alleen onder hen, die tot het onzichtbare lichaam van Christus behoren. Het gaat niet om dit toe te passen op een kerkelijke gemeenschap. Daar komt de uitwendige overeenstemming naar voren en dat deze slechts betrekkelijk is blijkt uit de verschillen, die telkens openbaar komen. In ons blad wordt er zo nu en dan aandacht aan geschonken. We herinneren hier alleen aan het artikel van Ds. Van der Ent over de laatste schooldag te Apeldoorn. De sprekers op die schooldag lieten niet hetzelfde geluid horen. Dat hebben velen aanvoeld. Ons hele kerkelijke leven is er een bewijs van, dat er niet die werkelijke eenheid is, die er zou moeten zijn. Dat is zeer te betreuren. Daardoor is onze kracht verbroken. Daardoor is ons image naar buiten niet al te best. We moeten zoeken de oude beginselen te bewaren en te beleven. Het werk van de Heilige Geest tot wederbaring van zondaren en tot leiding op de weg des levens mag wel van harte worden begeerd. Daarom te meer willen we onze lezers opwekken om achter de beginselen van ons blad te blijven staan en ieder op zijn plaats te doen wat zijn hand vindt om te doen tot verdediging van deze beginselen en ons blad bij anderen aan te bevelen. Ook de Chr. Geref. kerken kunnen daar alleen wel bij varen.

B.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Gideon 19 (Richt. 6:25, 26)

„En het geschiedde in dienzelfden nacht, dat de Heere tot hem zeide: Neem een var van de ossen, die van uw vader zijn, te weten de tweede var, van zeven jaren; en breek het altaar af van Baäl, dat van uw vader is en hou het bos af, dat daarbij is. En bouw de Heere, uw God een altaar, op de hoogte dezer sterkte, in een bekwame plaats; en neem de tweede var, en offer een brandoffer met het hout der haag, die gij zult hebben afgehouden.”

We hebben de vorige keer gehoord dat God met Gideon gesproken heeft. Hij deed dit overdag en ook des nachts. Dit is een wonder van Goddelijke ontferming. Rijk, als men daar, ook in het jonge leven, weet van hebben mag.

Nu komt de vraag, wat God tot Gideon heeft gesproken? Jullie kunnen dat lezen in de boven afgeschreven tekst. Wanneer ik de inhoud daarvan samenvat, dan komt het hierop neer, dat Gideon een opdracht moest gaan vervullen. Hij moest het altaar van Baäl afbreken en het bos dat er bij was, moest hij omhouthen. Beiden behoorden zijn vader Joas toe. Hij moest daarna een offer brengen op een daartoe geschikte plaats. Een var van zeven jaar-oud. Het moest de tweede zijn, van de ossen die zijn vader had. Wat betekent dit nu allemaal?

Het laat ons iets zien, van de ellendige toestand, waarin het volk Israëls in de dagen van Gideon, in geestelijk opzicht verkeerde. Wij moeten ons zijn vader voorstellen als een dorpshef. Al is hij dan waarschijnlijk zelf niet zulk een harts-tochtelijk dienaar van Baäl geweest, gelijk vele anderen, hij heeft toch de kracht niet op kunnen

brengen om deze vreselijke afgodendienst te weren.

Want het dienen van de afgoden was een vreselijke zaak. Te meer als men bedenkt, wat er allemaal aan het dienen van de Baäl vast zat. Want het beeld van Baäl stelde een mannelijke afgod voor. Als er dan verder gesproken wordt over een bos dat moest worden omgehouden, dan hebben we hier te denken aan een paal. Want daar kan het woord, door bos vertaald, ook door vertaald worden. Het was een paal, met een daarin uitgesneden kop, die het beeld van een vrouwelijke afgod voorstelde. Die vrouwelijke afgod heette „asjera”, of ook wel „astarte”. Kortom, beide beelden stelden dus een man en een vrouw voor. Het geeft ons een inzicht hierin, hoe de heidenen zich de godenwereld voorstelden. De dienst aan deze beelden was een dienst die met veel zedeloosheid gepaard ging. Het was een grof „zinnelijke godsdienst”. Echt een dienst, helemaal naar het „vlees” van de zondige mens. Want met het dienen van de Baäl en de Paal, die daarbij stond kon men zichzelf helemaal uitleven, wat de vleselijke lusten betreft. Men behoefde, zoals dat eis van Gods woord is, de boze lusten van het vlees helemaal niet te kruisigen. Het werd zelfs als een geboden zaak gezien, om zichzelf uit te leven.

Dit alles was, zoals jullie nu wel kunnen begrijpen, zeer tot ongenoegen des Heeren. Want men hield met God, Die zoveel wonderen had verricht, helemaal geen rekening. En het Woord van God, dat richtinggevend voor het leven was, dat kwam niet in tel.

Er is, dacht ik, niet zo heel veel verbeeldingskracht nodig, om uit de tijd van Gideon een brug te slaan, naar de tijd waarin wij leven. Want al zijn de vormen veranderd, en al buigen we nu niet letterlijk meer voor een „mannelijk en een vrouwelijk beeld”, zoals de Israëlieten dat deden, het hart van de mensen is niet veranderd. Want ook nu wordt het vlees gediend. Jullie weten dat er ontzettend veel te zien, te horen en te lezen is, wat de zinnen van de mensen prikkelt. Juist van de jonge mensen.

Dingen, die op zichzelf geen zonden zijn, doch die een gave van God zijn, worden in een sfeer getrokken, die we alleen maar „vuil” kunnen noemen. Misschien vraagt iemand: Wat bedoelt u, dominee? Nu, ik bedoel, dat elke normale jongen en meisje, de gave der sexualiteit van God heeft gekregen. Daar mag je alleen maar dankbaar voor zijn. Als die gave er niet zou wezen, dan zou er geen voortplanting van het menselijk geslacht mogelijk zijn. Dat begrijpen jullie wel. En nu wordt juist op dit terrein door de Boze gespeculeerd, om jonge levens te verwoesten, te gronde te richten. Daar helpt de film aan mee, die het nodige „bloot” te zien geeft. Daar doet ook de T.V. het zijne aan, om over allerhande pornografische lectuur en illustraties nog maar niet te spreken. De markt is er mee overladen. Datgene, wat nu op zichzelf mooi is, wordt op deze wijze naar beneden gehaald, op een manier, waarvan ik jullie de beschrijving maar onthouden zal om niet onstichtelijk te worden.

Doch dat jullie ogen daarvoor open zijn en zo nodig gaan, is wel een zaak van betekenis. Want ik weet, als ik over de bovengenoemde manier van handelen, een afkeurend oordeel uitspreek, dat ik in de ogen van velen voor „ouderwets” versleten wordt. Men zegt dan: Zo was het vroeger, in de „achterlijke” tijd. We leven nu in een moderne tijd, waarin al die „geheimzinnigheid” van vroeger achterhaald is. Het zedelijke kwaad wordt als een deugd beschreven en aangeprezen. En wanneer je in dit koor niet meezingt, dan kom je al heel gauw alleen te staan. Ik hoop toch, dat velen van onze lezers, in dat opzicht alleen zullen staan. Want als je alleen staat, omdat Gods Woord het je verbiedt, onkuils te leven, te handelen en te wandelen, dan sta je in dit opzicht niet alleen. Dan heb je het Woord van God aan je kant. En wie het Woord van God aan z’n kant heeft, dat zegt, dat we het vlees niet tot begeerlijkheden moeten verzorgen, die heeft God Zelf aan z’n kant. En dan kun je toch duizendmaal beter God aan je kant hebben en de wereld tegen, ja daar voor een belacheling zijn, dan dat je God tegen zoudt hebben. Want we kunnen hier denken, met God en Zijn Woord niet te maken te hebben, we zullen toch straks God moeten ontmoeten. En dan zal Hij ons niet oordelen, naar de „bedorven” maat-

staf van een mens, maar naar Zijn onfeilbaar Woord.
moeilijk is. Ik weet ook dat heel veel jonge mensen daar een zware strijd mee te voeren hebben. Ik weet dat het leven op dit terrein ontzettend zwaar is voor jongens als meisjes. O zeker, er zijn er ook, die krachtens aard en aanleg, daar minder moeite mee hebben, maar voor het merendeel — zo geloof ik het toch wel te mogen zeggen — is het lang niet altijd gemakkelijk om hierin zijn/haar weg te vinden. Je kunt deze alleen maar biddend gaan, en dan aan de hand van het Woord van God. Hoe staat dat ook weer in Ps. 119:5?

Waarmede zal de jongeling/hetmeisje/zijn pad

Door ijdelheer omsingeld, rein bewaren?
Gewis, als hij/zij het houdt naar 't heilig blad.

Laat het daarom zo in jullie leven zijn, jongens en meisjes:

U zoekt mijn hart; mijn oog blijft op U staren;

Laat mij van 't spoor, in Uw geboon vervat,

Niet dwalen Heer', laat mij niet hulpeloos varen.

Wie zo leeft, wordt voor veel zonden bewaard, al zal iemand, die door de Heilige Geest met zichzelf bekend gemaakt wordt, nog bergen van zonden in zijn leven ontdekken. Want elk mens heeft een „zondige aard”, die zich ook op dit terrein gelden laat. Doch gelukkig, dat er bij de Heere veel vergeving is, ook voor deze zonden. Maar dan moeten ze beleden, bestreden en gelaten worden. Want alleen wie zijn zonden belijdt en „laat”, die zal vergiffenis ontvangen. Jullie hebben nu wel begrepen, dat de Baäl en Astarte-dienst vandaag nog niet uitgestorven is. Al is het dat zij zichzelf in een andere vorm presenteert, dan in de dagen van Gideon. Al draagt hetzelfde kwaad een ander kleed, onder

dat andere kleed gaat dan toch hetzelfde kwaad schuil.

Als jullie daar de ogen voor open hebben, dan zul je zoeken af te keren van alles, wat je in die „verkeerde”-richting drijven wil.

Die vader van Gideon, waarover ik boven terloops even sprak, miste de zedelijke moed, om tegen het kwaad, dat door zijn dorpsgenoten zo gieriglijk bedreven werd, in te gaan. En hij is niet de enige. Want ik geloof dat er ook nu velen zijn, die aan dezelfde kwaal lijden. Doch daarover een volgende keer verder. Ik na nu weer afscheid van jullie nemen, met je de hartelijke groeten te doen en veel sterkte toe te wensen.

Jullie aller vriend,

Ds. H. C. v. d. Ent.

Boekbespreking

BANIER POCKETBOEKEN voor de Jeugd. Uitgeverij, De Banier, Utrecht.

We ontvingen de volgende pockets ter recensie: **Verloren strijd - De boerin van Vredenhof en Stormen rond Vredenhof** - door A. G. Eggebeen.

Deze drie pockets behoren bij elkaar. Ze handelen over Adriaan, de zoon van een rijke boer en Tonia, de dochter van een aan lager wal geraakte boer. Ze krijgen liefde voor elkaar, maar de vader van Adriaan is tegen een huwelijk. Hij heeft zijn zoon bestemd voor Neel, het enige kind van een rijke rentenier. Er gebeurt echter een en ander, waardoor de weg tot het huwelijk van Adriaan en Tonia gebaand wordt. Zij komen op de boerderij. Ze zijn gelukkig, maar al spoedig gaat de boerderij in vlammen op. Er is sprake van wraakneming. Het wordt financieel mogelijk de boerderij weer op te bouwen. Zo gaat het leven weer verder. Neel trouwt tenslotte nog met Jan, een broer van Tonia. Het is een aardig verhaal. Er komen wel dingen in voor, die zeer onwaarschijnlijk zijn. We nemen een voorbeeld. Met een vliegende storm raakt een tjalk op een krib van de Lek. De schipper heeft een touw. Met behulp van drie paarden lukt het het schip vlot te krijgen. Het schip is niet beschadigd. Dit wekt de indruk, dat

de schrijver niet met de Lek en de kracht van water en storm op de hoogte is. Maar de strekking van het verhaal is goed en dat is een voornaam punt. We misten in de derde pocket 16 blz.

VAN SLAVENHALERS EN SLAVENHANDELAARS door L. Janse.

De hoofdpersoon is Seigneur di Como. Eerst heeft hij een suikerplantage en werkt hij met slaven, laar in slaven. We lezen in de pocket er een en ander van hoe dat vroeger gebeurde. We nemen aan dat de schrijver zich hieromtrent eerst voldeende op de hoogte heeft gesteld. Voor ons gevoel is het verhaal niet af. Het breekt in zekere die hij zeer hard behandelt. Later wordt hij handelen zo maar af. We hadden graag het verdere verloop gelezen. Juist omdat het hier gaat over het vreselijke bestaan van slaven.

WILLY EN HET HERTEJONG

door Jac. Overeem.

De schrijver vertelt ons van het jong van een hert, dat hulpeloos achterbleef, omdat de moeder bij een val de nek brak. Willy krijgt het jong in haar bezit. Ze verzorgt het goed, zodat het in leven blijft. Het jong groeit op en gedraagt zich als een getemd hert, maar opeens ontwaakt de natuur van het hert en het gaat er van door, het bos in.

Deze pockets kosten f 2,45 per stuk. We hebben hier vertrouwde lektuur. B.

BARENDRECHT

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs op Reformatorische Grondslag vraagt wegens uitbreiding per 1 aug. 1974 een

ONDERWIJZER,

bevoegd voor j en r van ref beg., voor klas 4 van haar basisschool.

De Gemeente verleent alle medewerking bij het verkrijgen van een woning. Het verplaatsingskostenbesluit is van toepassing.

Inlichtingen bij het Hoofd der School: A. Kik, telefoon 01806 — 6886.

Sollicitaties aan de secretaris der Vereniging: Kruijzenmunthof 18, Barendrecht.

Een alleen-wonende
weduwnaar op leeftijd
zoekt

HUISHOUDELIJKE

HULP

voor dag en nacht.
Geenradio en geent.v.

Gaarne brieven aan J. FLOOR,
Waalweg 72, Tull en 't Waal.
Telefoon 03402-9363.

„REPOS AILLEURS” DRIEBERGEN

Ideaal gelegen rustoord voor hen die er nodig even uit moeten voor rust of gezondheid - 700 m van de kerk.

Telefoon 03438 - 2466.

Bent U te zwaar?
Bestel dan onze
doeltreffende en
veilige

VERMAGERINGS- KRUIDEN

Kuur voor een
maand f 8,50
(verzendskosten
inbegrepen)

Drogisterij SIKKING

Barvevoetstraat 5
Haarlem
Giro 190609
Telefoon 023-312882

PLAATST
UW
FAMILIEBERICHTEN
IN
„BEWAAR HET PAND”

UW HULP WORDT GEVRAAGD

VOOR KINDEREN IN NOOD

In Rhodesia in Afrika werkt de Rhodesia Zending onder leiding van Zending J. D. van Woerden aan een project voor het bouwen van een **KINDERTEHUIS**. Dit Kinderterhuis is bestemd voor wezen, verstoten en verlaten kinderen, uit de ouderlijke macht ontzette kinderen, gebrekkige, behoeftige, noodlijdende en te vondeling gelegde kinderen.

Er is in dit deel van Rhodesia grote nood onder kinderen die in allerellendigste omstandigheden verkeren. In dit gebied is tot op heden nergens opname en verzorging van deze uitgestoten kinderen mogelijk.

In dit Kinderterhuis „THEMBISO” (wat hoop en vertrouwen betekent) hopen we deze kinderen naast Christelijke barmhartigheid een opvoeding te geven in de leer naar Gods Woord en naar onze Reformatorische belijdenis. Voor al dit werk vragen we Uw medeleven, Uw gebed en Uw steun. Met volle vrijmoedigheid menen we van U te mogen vragen om Uw milde gave voor dit veelomvattende werk en om zo spoedig mogelijk met de bouw van dit zeer noodzakelijke **KINDERTEHUIS „THEMBISO”** te kunnen beginnen.

GIRO NR. 477598 t.n.v. Penningm. STICHTING RHODESIA ZENDING.

Betaalt U liever per Bank? Dan naar de **RABOBANK** te Barendrecht, met de vermelding t.g.v. Penningm. Stichting Rhodesia Zending. Abonneert U dan tegelijk op het maandblad van de Rhodesia Zending à f 4,— per jaar. Wilt U deze abonnementsopgave dan tevens op Uw giroformulier vermelden? Dan krijgt U daarin tegelijk een volledige verantwoording van alle giften, schenkingen en legaten.

PLAATST UW FAMILIEBERICHTEN
IN „BEWAAR HET PAND”

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prekenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalmboekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal
Telefoon 08385-13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77)

Voor al uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel Van Leeuwen

POSTBUS 39, URK

TELEFOON 05277-1783

B.G.G. 05250-1531

Voor bijbels, boeken en
muziek
Is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad
Snelle levering,
ook van de allernieuwste
uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL

Slaak 8 (postbus 4209)
ROTTERDAM-16
Telefoon 010-128934